

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fıkhi” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Genetik (DNA) Teste Dayalı Olarak Çocuğun Nesebi

NajmeddineKhcharem'e

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Celil Şeyhimiz, bir adam genetik teste dayalı olarak çocuğun nesebini reddedebilir mi?

Allah sizi mübarek kılsın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Birincisi: Herhangi bir meselenin ispatında ihtilaf olduğu zaman, bütün doğru ispat araçlarını kullanmak ve dakik olması için her türlü çabayı göstermek caizdir... Bu araç ve üsluplara DNA, bilimsel araştırma araçları ve herhangi bir meselede doğru görüşe ulaştıran her türlü kanıt araçları girer. **Ancak belirli bir meseleyle ilgili özel bir şerî nâss varsa kesinlikle bu nâssa bağlı kalmak gerekir...**

DNA'nın, insanda ve tüm canlı varlıklarda tek yapısı olduğu bilinmektedir. Dolayısıyla o, sarmal acil durum merdiveni gibi birbirine sarılmış (ikili sarmal) iki yapışkan şeritten ibarettir. Kenarları şeker ve fosfat moleküllerinden oluştuğu gibi bu merdivenin basamakları da bir grup azotlu bazlardan oluşur. Bu da her şeridin şeker, fosfor ve azotlu baz birimlerinden oluştuğu anlamına gelmektedir. Her birim ise nükleotitler olarak adlandırılır.

Bu nükleotitler düzgün bir şekilde sıralanmıştır. Bu kompakt nükleotitler şeriti, İngilizcede “Genes” olarak bilinen ve (tekili gen olan) genler adı verilen parçalara ve birimlere bölünmüştür. Her gen, belirli bir protein türü üretmek için gerekli talimatları veren belirli bir özellik taşır. Bu, vücut dokularının yapıldığı ham maddedir.

Bu “genler” veya “genetik parmak izleri” hem ebeveynlerde hem de çocuklarda kalıtsal özellikler taşır... Bunlar, Allah Subhanehu'nun nesepleri birbirine bağlamak için yarattığı benzer özelliklerdir. Dolayısıyla teorik olarak baba ile oğul arasındaki muayenenin ve genetik parmak izinin sonuçlarının doğruluğunu varsayarsak, yani bu genetik parmak izinden yaratıcı Subhanehu'nun oraya yerleştirdiği gibi genetik gerçekleri elde edersek, bu çocuğun nesebinin babaya ait olduğunu gösterir. Ancak uzmanlar ve mütehassıslar, analiz sırasında meydana gelen insan veya laboratuvar hataları veya numunenin herhangi bir kontaminasyonu nedeniyle test sonuçlarında hata ihtimalinin olabileceğini ve aynı şekilde diğer faktörlerin dışında test yapanın doğruluğu ve test mesleğine olan dürüstlüğü hususunda “şüpheler” meydana geldiğini söylüyorlar... Dolayısıyla tüm bunlar, sonuçları etkilemektedir.

Bu nedenle yukarıda belirtilen faktörler nedeniyle sonuçta hatanın meydana gelmesi ihtimalinden dolayı DNA testinin sonuçları, mutlak olarak kesin değildir. Şayet söz konusu hatalar giderilirse, onun ispatı noktasında şerî nâss geçmemişse, herhangi bir meselenin ispat araçlarından bir araç olarak kullanılması mümkündür... Ama şerî bir nâss varit olmuşsa, kesinlikle şerî nâssa bağlı kalınır...

Örneğin, bilinmeyen cesedin sahibinin kim olduğunu ispatlarken... veya hastanelerde bir anlaşmazlık çıkması durumunda herhangi bir annenin doğumunu ispatlarken... Dolayısıyla bu durumda, kanıt araçlarından herhangi bir doğru aracı ve açığa çıkarma ve kanıtlama noktasında herhangi bir yolu kullanarak kanıtlama ve ispatın olması caiz olur... Bir cesedin bulunduğu bölgedekiler ile hastanenin doğumhane bölümündeki personel hakkındaki ciddi bir soruşturmada DNA'nın ve kendisine ulaşılan sonuçların doğruluğundan emin olacak şekilde doğru kanıt araçlarından herhangi bir aracın kullanılması gibi... Tüm bunlar caizdir. Çünkü bunların ispat edilmesi noktasında şerî bir nâss geçmediği için ispat genel nâsslar kapsamına girmektedir. **Şayet bu meselenin ispat edilmesi noktasında şerî bir nâss geçmişse, bağlanması gereken tek şey odur.**

İkincisi: Şimdi çocuğun nesebinin reddedilmesi hakkındaki sorunuza gelelim... Bu mesele hakkında özel şerî bir nâss varit olmuştur. Dolayısıyla bağlanması gereken tek şey odur. Bu ise aşağıdaki şekildedir:

1- DNA'nın sonuçları, bu mesele için delil olmaya elverişli değildir. Çünkü doğan çocuğun nesebinin kocaya ait olduğunun ispatına ve reddedilmesine dair İslam'da özel deliller vardır. Dolayısıyla nesep, bunun dışında hiçbir şeyle ispat edilmez ve reddedilmez ve DNA araştırmalarının yayılmasından sonra verilen fetvalar bunu etkilemez. Zira özellikle Mısır ve Kuveyt'teki Fetva Kurulu olmak üzere fetva kurullarından bu konuya dair fetvalar verilmeye başlanmıştır. Onlardan bazıları ispat ve ret noktasında DNA'nın caiz olduğunu, bazıları ispat olmaksızın ret noktasında caiz olduğunu, bazıları ise çiftin mevcut olması durumunda nesebin ispatında caiz olduğunu ve zina hallerinde caiz olmadığını söylemişlerdir. Batı kültürüyle sırtlanlaşmış bazı fakih kılıklılar da DNA'nın zina hallerindeki nesebin ispatında bile caiz olduğunu söylemişlerdir!!

2- Bu konudaki sahih hükmü, şeriat nesep konusunda çok açık bir şekilde belirlemiştir. Bu konuyu biz, İctimai Nizam'da açıkladık. Zira nesep konusunda şöyle geçmektedir:

(Bir erkeğin evlendiği kadın, evlilik tarihinin başlangıcından itibaren altı ay sonra doğum yaparsa çocuk erkeğe aittir. Zira Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ** “**Çocuk yatağın sahibine aittir.**” [Aişe Radiyallahu Anha kanalıyla Müttefekun Aleyh'tir.] Özetle: Kadın kocasıyla evlilik halinde olduğu ve evlendikten altı aydan fazla bir süre sonra çocuk doğurduğu sürece, kesinlikle o kocanın çocuğudur.

Ancak kocanın, karısı altı ay veya daha fazla bir süre içerisinde doğum yapar ve bu çocuğun da ondan olmadığı tahakkuk ederse, araştırılmış olması şartıyla onun çocuğu reddetmesi caiz olur. Ancak bu şartlar yerine getirilmezse çocuğu reddetmesinin bir anlamı yoktur. Kabul etse de etmese de çocuk ona aittir. Böylesi bir durumda aranan şartlar şunlardır:

Birincisi: Neseben reddedilen çocuk diri olarak doğmalıdır. Çünkü ölü olarak doğan bir çocuğun nesebini, reddetmenin bir anlamı yoktur. Zira böylesi bir durum şerî hükmü gerektirmemektedir.

İkincisi: Erkek, sarahat veya delalet yoluyla çocuğu olduğunu ikrar etmemiş olmalıdır. Sarahat veya delalet yoluyla çocuğu olduğunu ikrar ederse nesebi reddetmesi doğru olmaz.

Üçüncüsü: Çocuğun reddedildiği dönemin; **doğum vakti veya çocuğa ait eşyaların satın alındığı vakit ya da kendisi yokken karısının doğum yaptığını öğrendiği vakit gibi** özel zamanlarda ve özel durumlarda gerçekleşmesi. Bu vakitlerin ve hallerin dışında erkeğin nesebi reddetmesi geçerli sayılmaz. Karısı çocuğu doğurduğu zaman çocuğu reddetme imkanı olduğu halde sükut etmişse, çocuğun nesebi kocaya aittir, bundan sonra onu reddedemez. Çocuğun durumunu bilir, onu reddetme imkanı olur ve buna rağmen reddetmezse çocuğun nesebi sabit olur. Çünkü Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ** “**Çocuk yatağın sahibine aittir.**” [Buhari, Aişe Radiyallahu Anha kanalıyla tahric etmiştir.]

Dördüncüsü: Çocuğu reddetme olayını lian olayı takip etmişse veya çocuğun reddini lian ile yapmışsa çocuk, ancak tam olarak yapılacak lian ile reddedilebilir.

Bu dört şart tahakkuk edince çocuk reddedilir ve kadına verilir. İbni Ömer Radyallahu Anh'dan şöyle rivayet edilmiştir; “**Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem zamanında bir adam kendi karısına lianda bulunmuş ve ondan olan çocuğu reddetmişti. Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem de karı kocayı birbirinden ayırmış ve çocuğu da kadına vermişti.**” [Buhari tahrir etti.]

Lian kelimesi “اللعن el-la'n” kelimesinden türemiştir. Çünkü karı kocadan her biri şayet yalan söylüyor ise beşinci defa da kendisini lanetlenmiş olur. Bunun aslı, Allahu Teala'nın şu kavlidir: وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ * وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ لَعَنَتِ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذَا كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ “**Eşlerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanların şahitliği; kendisinin doğru sözlülerden olduğuna dair Allah'ı dört defa şahit tutmasıdır. Beşincisi ise; eğer yalancılardan ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasıdır. Kocasının yalancılardan olduğuna dair dört defa Allah'ı şahit tutması kadından cezayı kaldırır. Beşincisi ise; kocası doğrulardan ise kendisinin Allah'ın gazabına uğramasıdır.**” [Nur-6-7-8]

Çocuğu reddetme şartları tahakkuk etmeyince çocuk reddedilemez. Bundan dolayı, çocuğun nesebi kocaya ait olur ve evlatlık hükümlerinin hepsi buna göre cereyan eder. Nesep ve onun reddedilmesiyle ilgili şerf hükümler bunlardır ve bu hususta ancak bu beyyine kullanılır.) Bitti.

Binaenaleyh DNA'nın kullanılması yoluyla çocuğun nesebi reddedilmez. Bilakis sadece yukarıda şeriatin açıkladığı şartlarla olur, bir başkasıyla olmaz.

Üçüncüsü: Kayda değerdir ki İslam, nesepler konusuna çok büyük bir önem vermiştir ve bu hususta kapsamlı nâsslardan bazıları şunlardır:

* Buhari Sahih'inde, Sa'd Radyallahu Anhu'dan şöyle dediğini tahric etmiştir: Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i şöyle derken işittim: مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ، وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ، فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ، فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ “**Bir kimse kendi babası olmadığını kesinlikle bildiği birinin soyundan geldiğini ileri sürerse, ona cennet haramdır.**”

* İbn Mâce Abdullah İbn Amr'ın şöyle dediğini rivayet etmiştir: Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ لَمْ يَرَحْ رِيحَ الْجَنَّةِ، وَإِنْ رِيحَهَا لِيُوجَدَ مِنْ مَسِيرَةِ مَسِيرَةِ “**Kim babası olmayan birinin (soyundan geldiğini) ileri sürerse, cennetin kokusunu alamaz. Oysa cennetin kokusu beş yüz yıllık mesafeden alınır.**”

* Nesai Sünen-i Kebir'de, Ebi Hureyra'dan Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediğini işittiğini tahric etmiştir: جِئْنَا نَزَلَتْ آيَةُ الْمَلَائِكَةِ: أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَدْخَلْتُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ لَيْسَ مِنْهُمْ، فَلَيْسَتْ مِنْ قَوْمِهَا وَهِيَ تَنْظُرُ إِلَيْهِ احْتَجَبَ اللَّهُ مِنْهُ، وَفَضَحَهُ عَلَى رُءُوسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُ فِي شَيْءٍ، وَلَنْ يُدْخِلَهَا اللَّهُ جَنَّاتِهِ، وَأَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَوَلَدَهُ، وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ احْتَجَبَ اللَّهُ مِنْهُ، وَفَضَحَهُ عَلَى رُءُوسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ “**Lian yapan (eşlerle) ilgili âyet indiği zaman şöyle demiştir: Bir kavme, o kavimden olmayan bir çocuğu dahil (nispet) eden bir kadının Allah'ın (dini) ile hiçbir ilgisi yoktur ve Allah onu kesinlikle cennetine koymayacaktır. Bile bile çocuğunu kabul etmeyen bir erkeği de Allah kendisinden uzaklaştıracak (kıyamet gününde) önceki ve sonraki (ümmeplerin) gözü önünde onu rezil rüsva edecektir.**”

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 07 Rabi'u'l Âhir 1439

M. 25/12/2017

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3840/>